

SUMARI

7	PRÒLEG
9	Estimada A (d'agraïment)
11	Estimada B (de bar)
13	Estimada C (de cigarret)
15	Estimada D (de diàleg)
17	Estimada E (d'entrepà)
19	Estimada F (de fam)
21	Estimada G (de grip)
23	Estimada H (d'holograma)
25	Estimada I (d'indi)
27	Estimada J (de jugar)
29	Estimada K (de <i>track</i> 31 a 24 de la gravadora)
31	Estimada L (de linx)
33	Estimada LL (de llapis)
35	Estimada M (de misteri)
37	Estimada N (de neteja)
39	Estimada NY (de lluny)
41	Estimada O (de ronyó)
43	Estimada P (de Portland)
45	Estimada Q (de <i>quo vadis</i>)
47	Estimada R (de regal)

49	Estimada S (de Superman)
51	Estimada SS (d'assolir)
53	Estimada T (de Taiwan)
55	Estimada U (d'univers)
57	Estimada V (d'avui)
59	Estimada W1 (de <i>no way out</i>)
61	Estimada W2 (de <i>won ton</i>)
63	Estimada X (de xocar)
65	Estimada Y (de yin-yang)
67	Estimada Z de ziga-zaga
69	Avis de recepció en quatre temps

PRÒLEG

Avalon és el nom d'una illa de la mitologia cèltica situada en algun lloc de la Gran Bretanya on, segons la llegenda, les pomeres donen saboroses fruites durant tot l'any. A Avalon, també dit País de l'Estiu, viu la germanastra del rei Artur, Morgana *la Fay*, que és la gran de nou fades reines germanes. En aquest hàbitat les dones són lliures de pensar i fer el que vulguin mentre al món exterior regnen els desitjos dels homes i el control que la idea de pecat cristià exerceix en el temps i l'espai.

Morgana representa, en oposició a Ginebra, la llibertat de la dona respecte del seu cos, la seva vida i els seus pensaments. Aquesta oposició entre la dona "rara" que no accepta l'ordre de coses establert pel patriarcat i la dona "com cal" que sí que l'accepta, també es troba en el tàndem Lilith / Eva, i de fet rau a l'interior de totes les dones en algun moment de les seves vides. "Per què he de jaure sota teu?", diu Lilith a l'home. "Jo també vaig ser creada a partir del fang, i per tant soc igual a tu."

La tensió entre Morgana i Ginebra és un dels eixos dels mites artúrics, així com la tensió entre Gilgamesh (la raó) i Enkidu (la bèstia, la Natura) és en la base de l'origen de la literatura mesopotàmica.

Morgana desenvolupa arts endevinatòries després d'haver estat tancada durant vint anys en un convent per ordre del seu pare Uther Pendragon, que no volia pagar el seu dot, i del savi Merlí, que temia la seva interferència.

En l'inici, aquest personatge que apareix cap al segle XII s'entén com el d'una fada sanadora, ja que sap guarir amb herbes i farmacopea i té cura del rei Artur quan és ferit. Tanmateix, un cop

la seva sapiència manifesta el seu poder, és considerada una bruixa. La seva posterior rebel·lia és una venjança que abasta totes les dones obligades a casar-se amb homes vells o bé abandonades.

L'ambigüitat entre la beatífica sanadora i la bruixa destructiva té una tercera faceta, no menys veritable: la de Morgana com a descendent del mite de les Parques grecoromanes, nimfes i deesses mare de la religió gàl·lica. Són dones que filen, que cusen a la vora del foc, i en aquesta meditació (acció en la no-acció) embasten el destí dels éssers humans. Quan els temps han permès que parlin i escriguin, les filadores arriben a l'alquímia del llenguatge revertint-lo, desmuntant l'enteniment en ús. Es tracta de trobar nous espais de pensament on encabir-s'hi.

No en va la física descriu amb el nom d'“efecte Morgana” un tipus de miratge o il·lusió òptica. Amb el temps en calma, i degut a la separació entre l'aire calent i l'aire fred, certs objectes que es troben en l'horitzó com ara illes, penya-segats, vaixells o icebergs adquireixen una aparença allargada i elevada, similar als castells de contes de fades. L'aire pot ser una lent refractant, i el llenguatge, també.

Així les coses, aquest poemari s'emmarca dins del gènere epistolar, on cada poema de Morgana és destinat a un hipotètic receptor diferent identificat per la seva inicial seguint l'ordre de l'alfabet fonemàtic català. La coherència poètica canònica queda qüestionada en un territori conceptual *avalònic* on el plantejament refusa la polaritat bo/dolent atribuïda a Morgana (i a totes les dones, i a totes les persones) per afegir una tercera dimensió on els contraris s'entrellacen en un ordit d'oposició de fibres emocionals no exemptes d'amor i d'humor. Draps de microfibra, en podríem dir, per a diversos usos i fusos.

ANNA AGUILAR-AMAT

Estimada A (d'agraïment)

Em queden quatre hores i vuit dòlars
de ser a l'illa.

La meva curiositat és satisfeta.

Des del diamant clavat al centre d'Avalon
parteixen tots els camins i els rius.

Escriure un breu poema, bo o dolent, no
costa cap diner.

Faig instantànies amb els ulls i
si alguna cosa bella m'és plaent a la mirada
penso en tu.

Si alguna cosa ofèn la meva ànima
per reiterada o per injusta,
també em fa pensar en tu.

I és quan no miro enlloc que veig una
arracada, sola, al costat dels meus peus
com l'enfilall de mandarines que els camperols
venien als vianants: travessat el seu centre.

Com ho són tots els centres.

Penso en aquells que m'ho van donar tot
però el sac era trencat i jo ho vaig perdre.

Torno a mirar la plaça i veig el coix que
demana una almoïna amb les tres cames.

L'agraïment em duu per un camí marcat per l'astrolabi,
però el desig, sense lògica, m'obliga a contradir
la gravetat.

Al cel hi ha rutes per a tothom quan volar és
l'única opció possible.

Estimada B (de bar)

Va i et diu

"vaig menjar al bar de prop de casa teva i després em feia olor la boca", com si fos culpa teva!

Els teus pobres pares, pobres, et dugueren a col·legis cars i ara els que venen de fora et menyspreen per *pija*.

Sempre deien que se sacrificaven; quin verb tan estrany.

Al bar de prop de casa meva canten aniversari feliç i mengen pinxos de truita i de crispetes. Semblen una família.

O sigui que la família és semblant a un bar *cutre*.

Això fa que ens agafi el riure.

Les teves amigues també s'han fet velles, tot i que les seves veus són les mateixes.

En els partits de *pitxi* i de matar posaves tota l'ànima però t'eliminaven de seguida.

La discriminació no pot ser positiva per a totes;

"digues, *gaucho*, la vella té calés?, perquè si no, estàs boig!".

El poeta polonès diu "nosaltres som gais, els gais no discutim".

Tens dret a parlar, i també a escriure, encara que no et responguin.

"El poema no fa olor, no es podreix", diu el poeta mexicà.

Hi ha força mares que dormen als caixers sense fer gaire soroll.

Ara hi ha un centre comercial amb gespa verda però abans hi va haver un frenopàtic per a megacefàlics.

Van arribar amb el boom amb la intenció de pintar la ciutat i guanyar alguna fama.

Però mai no van veure les nostres naus ardents més ençà d'Orió ni en van sentir els gemecs.

Et cansas d'esperar les seves boires i les seves llunes.

No plou ni una frase.

La teva guitarra és lletja.

"A mi no m'han dit mai que m'estimaven", va dir la secretària al director.

"Disculpes."

Mmmmmmm... que bonic... "disculpes"...

© Anna Aguilar-Amat, 2020
© d'aquesta edició: Pagès Editors, S L, 2020
C/ Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida
editorial@pageseditors.cat
www.pageseditors.cat

Primera edició: novembre de 2020
ISBN: 978-84-1303-219-1
DL: L 763-2020
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, S L
www.bobala.cat

— imprès a **lleida** —

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.